

სახელი - მარიამ

გვარი - გრიგალაშვილი

ასაკი - 15

სკოლის დასახელება - ფოთის #12 საჯარო სკოლა

კლასი - XI

მოგესალმები, ძვირფასო მეგობარო!

დღეს მინდა გესაუბრო საქართველოს გზაზე დამოუკიდებლობისკენ. მიუხედავად იმისა, რომ დამოუკიდებელ საქართველოში დავიბადე და გავიზარდე, ის წლები, როდესაც ქვეყანა ოკუპაციისა და დამპყრობლების ზეწოლის ქვეშ იყო, ჩემში დიდ ტკივილს იწვევს.

1918 წლის 26 მაისს საქართველომ გამოაცხადა დამოუკიდებლობა და დაარსდა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა. თუმცა 1921 წელს საბჭოთა კავშირმა ოკუპაცია მოახდინა. 25 თებერვალი მიიჩნევა ქვეყნის მეორედ ოკუპაციის დღედ, როცა რუსული XI წითელი არმია შემოიჭრა თბილისში. ამის შემდეგ საქართველო 70 წელი საბჭოთა კავშირის გავლენის ქვეშ იყო.

1991 წლის 9 აპრილს საქართველომ მოახერხა თავის დაღწევა ამ ჯაჭვებისგან. ეს დღე ჩვენს ისტორიაში გამორჩეულად მნიშვნელოვანია, რადგან უზენაესმა საბჭომ გამოაცხადა ქვეყნის დამოუკიდებლობა, ხოლო პრეზიდენტად ზვიად გამსახურდია აირჩა.

სამწუხაროდ, დამოუკიდებლობის შემდეგაც რთული გზა ელოდა საქართველოს. შიდა პოლიტიკური დაპირისპირება, სამხედრო გადატრიალება და სამოქალაქო ომი მძიმე დარტყმები იყო ქვეყნისთვის. ამას დაემატა ეკონომიკური კრიზისი და ტერიტორიული კონფლიქტები.

2003 წელს ვარდების რევოლუციამ მნიშვნელოვანი ცვლილებები მოიტანა, თუმცა არც მას შემდეგ ყოფილა სიმშვიდე. 2008 წლის აგვისტოს ომმა რუსეთთან კვლავ დააზიანა ქვეყნის მთლიანობა და უსაფრთხოება. მიუხედავად ამისა, ამ მოვლენებმა საერთაშორისო ასპარეზზე კიდევ უფრო გამოკვეთა საქართველოს სურვილი — ინტეგრაცია ევროკავშირსა და ნატოში.

დღეს საქართველო დამოუკიდებელი სახელმწიფოა, თუმცა გარკვეულ სფეროებში კვლავ არის დამოკიდებული საერთაშორისო პარტნიორებზე. ჭეშმარიტ დამოუკიდებლობამდე ჯერ კიდევ დიდი გზაა გასავლელი — არ არის საკმარისი

მხოლოდ ფორმალური სუვერენიტეტი, საჭიროა პოლიტიკური და ეკონომიკური თვითმყოფადობაც.

ქვეყანა უკვე გრძელვადიანად ირჩევს დასავლურ კურსს და ახორციელებს მნიშვნელოვან რეფორმებს განათლების, სამართლისა და ადამიანის უფლებების სფეროში. თუმცა, ჯერ კიდევ არსებობს დემოკრატიული და ინსტიტუციური სისუსტეები, რაც აფერხებს სწრაფ პროგრესს.

დამოუკიდებლობამ გააღვიძა თავისუფლებისა და ეროვნული იდენტობის ძლიერი გრძნობა. ქართველი ხალხი არასდროს ნებდება და დღემდე იბრძვის უკეთესი, თავისუფალი მომავლისთვის.

Hello, dear friend!

Today, I want to talk to you about Georgia's path to independence. Although I was born and raised in an independent Georgia, the years when the country was under occupation and the pressure of conquerors still cause me great pain.

On May 26, 1918, Georgia declared independence and the Democratic Republic of Georgia was established. However, in 1921, the Soviet Union occupied the country. February 25 is considered the day of Georgia's second occupation, when the Russian 11th Red Army invaded Tbilisi. After this, Georgia remained under the influence of the Soviet Union for 70 years.

On April 9, 1991, Georgia managed to break free from these chains. This day is especially significant in our history, as the Supreme Council declared the country's independence, and Zviad Gamsakhurdia was elected as president.

Unfortunately, even after gaining independence, Georgia faced a difficult path. Internal political conflicts, a military coup, and a civil war were heavy blows to the country. In addition, there was an economic crisis and territorial conflicts.

The Rose Revolution in 2003 brought significant changes, but peace did not follow even after that. The August 2008 war with Russia once again damaged the country's integrity and

security. Nevertheless, these events further highlighted Georgia's desire on the international stage—to integrate with the European Union and NATO.

Today, Georgia is an independent state, but in some areas, it still depends on international partners. There is still a long road ahead to achieve true independence—formal sovereignty alone is not enough; political and economic self-sufficiency are also necessary.

The country has already committed to a long-term Western path and is implementing important reforms in education, justice, and human rights. However, democratic and institutional weaknesses still exist, hindering rapid progress.

Independence awakened a strong sense of freedom and national identity. The Georgian people never give up and continue to fight for a better, freer future to this day.